

РЕШЕНИЕ

№ 13

гр. Габрово, 09.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ГАБРОВО в публично заседание на десети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Полина Пенкова

при участието на секретаря Весела Хр. Килифарева
като разгледа докладваното от Полина Пенкова Търговско дело №
20214200900074 по описа за 2021 година

за да се произнесе ,взе предвид следното:

С определение №109 от 08.07.2022г. е прекратено частично производството по настоящото дело относно предявения иск срещу ответника В. Т..

Производството по делото е продължило по предявения от К. Т. , чрез пълномощника адв.П. иск срещу ЗАД „ОЗК Застраховане” АД за заплащане обезщетение от 80 000лв. за претърпени неимуществени вреди в резултат от получени увреждания при ПТП на 26.10.2016г. ,ведно със законните последици.

В исковата молба се излагат твърдения, че на 26.10.2016г. ,в гр.Севлиево, ул.“Никола Д.Петков“, водачът на лек автомобил „Мерцедес“ С200 с рег.№***** АТ В. Г. Т. нарушил чл.21,ал.1,пр.2 ЗДВП и причинил ПТП, при което на ищеца К. Т. била причинена средна телесна повреда. С влязло в сила решение на РС-Севлиево по анд№312/2019г. на Т. е било наложено наказание по чл.78а. В резултат на причинените увреждания ищецът дълго време бил лишен от възможността да се движи , изпитвал силни болки при дишане и бил принуден да лежи. Месеци наред не можел да се навежда, да се завърта ,да вдига дори леки предмети. Търпял болки и страдания в продължение на повече от шест месеца. Възстановяването му било през зимните месеци ,когато снегът и замесения път създавали допълнителни затруднения и страх в придвижването. Това го потискало допълнително психически. За автомобила ,с който е причинено ПТП, е имало валидно сключена застраховка ГО с ответното застрахователно дружество. Към него е била отправена претенция по чл.380 КЗ за заплащане на застрахователно обезщетение на ищеца за причинените му неимуществени вреди от процесното ПТП .Такова не е изплатено до момента.

Претендира се да бъде постановено решение ,с което ответното застрахователно

дружество да бъде осъдено да заплати на ищеца сумата от 80 000лв. обезщетение за претърпените неимуществени вреди от ПТП ,настъпило на 26.10.2016г., ведно със законната лихва от 26.11.2016г. – 15 дни след датата на уведомяването на 09.11.2016г./ съгласно заявеното с уточняващата молба /.

В депозирания писмен отговор и допълнително становище вх. №1940/16.06.2022г. ответното застрахователно дружество е оспорило предявения иск , като се позовава на изтекла 5 годишна погасителна давност , а за лихвата - за изтекла 3 годишна давност за периода 26.11.2016г.- 25.10.2018г. Оспорва иска за неимуществени вреди като неоснователен. Наведени са твърдения ,че причина за настъпване на ПТП е поведението на ищеца , който е нарушил чл.12, ал.2,ал.6 ЗДвП. При условията на евентуалност се прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат, като ищецът е навлязъл на кръстовището на червен сигнал на светофарната уредба, както и че е управлявал МПС без поставен предпазен колан в нарушение на чл.137а,ал.1 ЗДвП. Оспорват се твърденията на ищеца за периода на възстановяване и интензитета на търпените болки и страдания. Оспорва се предявения иск за неимуществени вреди и по размер, както и началната дата, от която се претендира законната лихва.

Неоснователно е възражението на ответника за погасяване по давност на вземането по предявения иск по чл.432 КЗ за присъждане обезщетение за неимуществени вреди от настъпило на 26.10.2016г. ПТП. Исковата молба е подадена по пощата на 26.10.2021г. , преди изтичане на 5-годишната давност по чл.110 ЗЗД, съгласно чл.72 ЗЗД.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства и наведените от страните доводи, прие за установено следното:

От събраните по делото доказателства се установява ,че на 26.10.2016г. в гр.Севлиево е настъпило ПТП с участието на ищеца.

Ищецът е заявил пред ответното застрахователно дружество по реда на чл.380 КЗ на 09.11.2016г. претенция за заплащане на обезщетение за претърпени от процесното ПТП неимуществени вреди, по която не се твърди и не се установява да е извършено плащане.

С влязло в сила решение №99 от 30.10.2019г. по анд.№312/2019г. на РС-Севлиево обвиняемият В. Г. Т. е признат за виновен в това ,че на 26.10.2016г. в гр.Севлиево, при управление на лек автомобил Мерцедес с рег.№**** ,е нарушил правилата за движение по пътищата - чл.21, ал.1,пр.1,алт.1 от ЗДвП , с което по непредпазливост причинил на К. Т. Т. средна телена повреда , изразяваща се в травма на лява гръдна половина, довела до счупване на IV-то, V-то, VI-то ляво ребро в областта на ребрените дъги, причинило трайно затруднение на движението на снагата, като го е признал за невинен в това, да е причинил счупване на VII- мо ляво ребро в областта на ребрените дъги.

От представената по делото епикриза се установява,че след настъпване на ПТП ищецът е постъпил за лечение в МБАЛ „Д-р Стойчо Христов“ Севлиево, което е проведено

през периода 26.10.2016г.- 02.11.2016г. , с диагноза : съчетана травма, травматичен шок, фрактура на IV,V,VI и VIII ребра вляво, комозио. Проведена медикаментозна терапия. Отражено е, че са проведени консултативни прегледи с хирург и невролог, като няма данни за мозъчно-съдов инцидент.

От заключението на СМЕ се установява, че при настъпилото на 26.10.2016г. ПТП на К. Т. Т., на 56г. , са причинени следните травматични увреждания:

По данни от епикризата травма в лявата гръдна половина , довела до счупване на IV-то, V-то, VI-то и VIII-мо ляво ребро; контузия на белия дроб с излив на течност, която при рентгенография от 01.11.2016г. е установено , че е в процес на резорбция, а контузионните промени в белодробната тъкан са отзвучали.

След проведена консултация на 15.01.2019г. в Отделение по образна диагностика на МБАЛ-гр. Габрово относно представените дискове на които има записани рентгенографии на лява гръдна половина ,се установява, че има счупване на IV-та, V- та и VI-та лява ребрена дъга по задната мишечна линия, като VI- та лява ребрена дъга е счупена и по предна мишечна линия. Има счупване на VIII-мо ляво ребро по предната мишечна линия и има съмнение за счупване на IX-та лява ребрена дъга по предната мишечна линия. Има лека контузия на белодробната тъкан и малък излив на течност в косто-диафрагмалния синус, която в последствие е резорбирана. В Историята на заболяването, в Листа за наблюдение на болния, при консултацията с хирург е вписано, че пострадалият имал оток, болка и охлузна рана на левия лакът, което кореспондира с механизма на произшествието - удар на автомобила, който е управлявал пострадалия от друг лек автомобил в областта на предната лява врата.

Счупването на IV-та, V-та, VI-та и VIII-ма леви ребрени дъги е причинило трайно затруднение на движението на снагата за срок от около 3 месеца. През този период от време ищецът се е нуждаел от чужда помощ, не е можел да диша нормално, да кашля и да се обръща в леглото, трябвало е да използва помощно въже завързано за леглото, не е можел да се грижи за личния си тоалет. Използвал е обезболяващи и средства, подпомагащи отхрачването. Още 3-4 месеца след периода на трайно затруднение на движението на снагата , ищецът е имал болки при движение на снагата и не е можел да извършва физически труд.

Белодробната контузия е причинила временно разстройство на здравето, неопасно за живота, за срок от около 1 седмица.

Травмата в областта на левия лакът, изразяваща се в оток и охлузване също е довело до **ВРЕМЕННО РАЗСТРОЙСТВО НА ЗДРАВЕТО, НЕОПАСНО ЗА ЖИВОТА** за срок от около 2 седмици.

Съгласно СМЕ травмата на лявата гръдна половина със счупване на ребрени дъги и контузия на белия дроб, както и травмата на левия лакът, могат да бъде получени при удар на същите в предната лява врата на лекия автомобил на пострадалия, след като същият е бил ударен от идващ отляво друг лек автомобил.

Към настоящия момент е настъпило пълно възстановяване на състоянието на

ищеца досежно причинените от произшествието травматични увреждания.

Ударът , довел до травматичните увреждания, се явява страничен, а не челен за пострадалия. Поради тази причина предпазният колан не би предотвратил настъпването на травматичните увреждания в лявата гръдна половина. Същите се дължат на съприкосновение на лявата гръдна половина и левия лакът на ищеца с деформираната предна лява врата.

В СМЕ е отразено, че в представената медицинска документация не са описани травматични увреждания по тялото на ищеца, които да съответстват на поставен предпазен колан. Такива характерни наранявания биха могли да се получат при челен или челно-кос удар, а при страничен удар, какъвто е в случая, е възможно и да не настъпят травми от предпазния колан. Становището на вещото лице е , че от наличната по делото документация не може да се направи обоснован извод дали ищецът е бил със или без поставен предпазен колан. При озоваване на предната дясна седалка след произшествието, по негови данни, следва да е бил без поставен такъв.

Възстановяването на ищеца е протекло без усложнения, в рамките на нормалния за това период.

В с.з. вещото лице д-р Р. поддържа , че при ищеца не са настъпили усложнения. Възстановителният период за счупването на ребрата е три месеца , през който не може да се обслужва , да се обръща. След третия месец болките са намалели и е започнал да се обслужва , но е бил неработоспособен още около три месеца. В момента на прегледа е в добро състояние, няма оплаквания и не се очакват последици. Възстановителният период е от половин година до седем месеца след инцидента. За фрактурата на ребрата лечението е само покой. Ищецът е провел адекватно лечение и се е възстановил в рамките на нормалния възстановителен период.

От заключението на САТЕ се установява, че наличните данни по делото и от циклограмата на светофарната уредба определят, че лек автомобил „Фолксваген“ е навлязъл в кръстовището 3,7 сек. преди светване на разрешения за него зелен сигнал на светофарната уредба, като навлизането е станало след светване на забраняващ за него червен сигнал на светофарната уредба. Лекият автомобил „Фолксваген“, при приближаването на кръстовището се е движил със скорост около 31 km/h, като при достигането на „стоп" линията водачът му ускорява автомобила до скоростта при удара 37,4 km/h. Водачът на лекия автомобил е имал неограничена и ненамалена видимост към светофарната уредба и при своевременно реагиране и съобразявайки се със сигналите на светофарната уредба, е можел да осъществи намаляване на скоростта на движение на автомобила и спиране до зоната на „стоп" линията. Разстоянието, изминато от автомобил „Фолксваген“ от зоната на края на разделителния остров до мястото на удара, е 18,6 м, а до „стоп" линията е 5,8 м. От техническа гледна точка, ако водачът на автомобил „Фолксваген“ е реагирал за спиране, при наличие на видимост към другия автомобил , то той ще може да спре автомобила до достигане на линията на удара. При реагирането на водача на Фолксваген за намаляване и спиране към момента на достигане на зоната на „стоп" линията, вместо за ускоряване,

лекият автомобил Фолксваген ще достигне по-късно до зоната на удара, при което ще се осъществи пропускане на лек автомобил Мерцедес и удар няма да се осъществи.

Водачът на лек автомобил „Мерцедес“ е навлязъл в кръстовището при жълт сигнал за неговата светофарна уредба, 1,95 секунди преди светване на забраняващия му червен сигнал, като се е движил със скорост 57,6 km/h. Мерцедес навлиза в кръстовището 1,05 секунди след светването на жълт сигнал на светофарната уредба. Жълтият сигнал светва, когато автомобилът е бил на разстояние 16,8 м преди навлизането в кръстовището, или 10,2 м преди светофарната уредба. Дължината на пътя, който трябва да измине автомобила от навлизането, до напускането на кръстовището (с отчитане на дължината на автомобила) е 19,8 м. При скоростта на движение на автомобила, времето за изминаване на това разстояние е 1,24 секунди. Ако автомобилът се е движил със скорост 50 km/h, това разстояние ще измине за време 1,43 секунди. И при скоростта му на движение и при скорост на движение 50 km/h, лек автомобил „Мерцедес“ ще напусне кръстовището преди светване на забраняващия му червен сигнал.

Като причина за възникване на ПТП САТЕ сочи :

- от страна на водача на лекия автомобил „Фолксваген“ - нереагиране за намаляване на скоростта на движение и спиране до достигане на зоната на стоп линията или мястото на навлизане в кръстовището, при наличие на забраняващ за него червен сигнал на светофарната уредба и осъществяване на действия за ускоряване на движението на автомобила;
- от страна на водача на автомобил „Мерцедес“ - несъобразяване с оставащото време на действие на разрешаващ зелен сигнал на светофарната уредба и нереагиране за намаляване на скоростта на движение и спиране преди навлизането в кръстовището. При своевременно реагиране за спиране при възприемане на начина на движение на автомобил Фолксваген, и движение с разрешената за участъка скорост, ще се осъществи достигане до линията на удара в по късен момент и избягване на удара.

След разчитане циклограмата на светофарната уредба относно времетраенето за всяка една от фазите за двамата водача и при навлизане на жълта светлина на светофарната уредба, вещото лице определя ,че водачът на лекия автомобил „Мерцедес“ е могъл да напусне безпрепятствено кръстовището, ако водачът на лекия автомобил Фолксваген не е бил навлязъл на червен сигнал.

Лекият автомобил „Фолксваген“ е снабден с триточкови инерционни колани на предните места в автомобила. Липсват въздушни възглавници за водача и пасажера. Съгласно направените от експертизата констатации, вещото лице приема, че от техническа гледна точка, и да има поставен обезопасителен колан, той не би предпазил тялото на ищеца при изместването му към деформиращата се надясно към него предна лява врата на автомобила.

Механизмът на настъпване на ПТП е онагледен на Приложение 2 към заключението на САТЕ.

От обясненията на вещото лице И. в с.з. се установява, че моментът, от който и двамата водачи са имали пряка видимост и са могли да се възприемат, е достигането на лек автомоби „Фолксваген“ до стоп линията. Този автомобил навлиза първи в кръстовището, при забранен за него червен сигнал на светофара. Ако водачът на лек автомобил „Мерцедес“ се е движил с разрешената скорост от 50 км/ч / без да реагира за спиране/, то при начина, по който се е движил лекият автомобил, управляван от ищеца, ударът би настъпил в задната част на автомобила.

Заклученията на САТЕ и СМЕ са изготвени на база цялостната преценка на събраните по делото доказателства и специалните знания, с които разполагат вещите лица. Двете заключения не се опровергават от останалите доказателства, предвид на което съдът ги приема за обективни и обосновани.

От показанията на св.Т.а се установява, че след инцидента ищецът е имал счупени ребра в лявата страна. Непосредствено след инцидента бил в неадекватно положение, бил с натъртени гърди, имал главоболие, световъртеж, не можел да стане. В болницата бил около 8-10 дена. Вкъщи около два –три месеца се нуждаел от чужда помощ. Хранел се в леглото. Много трудно се движел. Имал болки в кръста и ребрата. Боляло го като лежи и като вдишва. След първите два-три месеца, които прекарал лежейки, се наложило да прекъсне работата си, имал личен бизнес, занимавал се с дърводобив. Година и половина не можел да работи, не можел да кара камион, защото като шофира го болял кръста, гърдите и при движение изпитвал болка. От ПТП, от стрес, получил диабет. Към момента продължава да се оплаква като поеме въздух, кръста го боли, не провежда лечение.

Ценени по реда на чл.172 ГПК показанията на св.Т.а, която възпроизвежда свои лични впечателния като съпруга на ищеца, се подкрепят от данни от представената епикриза и от заключението на СМЕ, с изключение на твърденията, че в резултат на преживяния стрес от ПТП, ищецът е получил диабет, което не се потвърждава от останалите доказателства и констатациите на СМЕ. Също така описаните от свидетелката оплаквания, за които твърди, че и към момента има ищецът, при отразените констатации съгласно заключението на СМЕ, че към настоящия момент е настъпило пълно възстановяване на травматичните увреждания при ищеца и липсват оплаквания, които биха могли да се свържат с проценото ПТП, то в тази част свидетелските показания не дават основание да се приеме за безспорно установено, че и към момент ищецът има остатъчни оплаквания от травматичните увреждания, получени при процесното ПТП.

При така събраните доказателства, предявеният иск по чл.432,ал.1 КЗ се явява основателен.

Съгласно чл.432,ал.1 КЗ увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" при спазване изискванията по чл.380.

В случая искът по чл.432,ал.1 КЗ е предявен след като ищецът е заявил пред ответника претенцията си за обезщетяване по предвидения в КЗ ред.

Фактическият състав на чл.45 ЗЗД е доказан , като са установени авторството, противоправността на деянието и вината на водача В. Г. Т. , който с влязло в сила решение №99 от 30.10.2019г. по анд.№312/2019г. на РС-Севлиево е признат за виновен в това ,че на 26.10. 2016г. в гр.Севлиево, при управление на лек автомобил Мерцедес с рег.№****, е нарушил правилата за движение по пътищата - чл.21, ал.1,пр.1,алт.1 от ЗДвП , с което по непредпазливост причинил на К. Т. Т. средна телена повреда , изразяваща се в травма на лява гръдна половина,довела до счупване на IV-то, V-то, VI-то ляво ребро в областта на ребрените дъги, причинило трайно затруднение на движението на снагата, като е оправдан да е причинил на пострадалия счупване на VII ляво ребро. Постановеното решение по анд. №312/2019г. се ползва с доказателствената сила по чл.300 ГПК.

При настъпване на процесното ПТП , за управлявания от В. Т. лек автомобил е имало сключена с ответното застрахователно дружество застрахова ГО, което не е предмет на оспорване по делото.

При определяне размера на дължимото на ищеца обезщетение за неимуществени вреди ,съдът взе предвид вида и характера на получените при процесното ПТП увреждания , причинените от тях болки ,страдания и неудобства, тяхната продължителност ,период на възстановяване и последици към момента.

При настъпване на процесното ПТП ищецът е бил на 56 години, в трудоспособна възраст. В резултат на ПТП е получил увреждания с характер на средна телесна повреда - фрактура на IV,V,VI и VIII ребра вляво ,причинила трайно затрудняване на движението на снагата за срок около три месеца. Получил е и увреждания с характер на лека телесна повреда : контузия на белия дроб, причинила временно разстройство на здравето ,неопасно за живота за срок от около една седмица , като се касае за лека контузията на белодробната тъкан и малък излив на течност в косто-диафрагмалния синус, която в последствие е резорбирана , контузионните промени в белодробните тъкани са отзвучали; травма в областта на левия лакът, изразяваща се с оток, болка и охлузна рана , довела до временно разстройство на здравето ,неопасно за живота , за срок от около две седмици; непосредствено след инцидента бил неадекватен, имал оплаквания от главоболие и световъртеж /св.Т.а/. Проведено е осемдневно болнично лечение, консервативно , без оперативна интервенция. Периодът на възстановяване на получените фрактури на четирите ребра е изисквал спазване на потелен режим за срок от около три месеца , през който ищецът се е нуждаел от чужда помощ в ежедневието си. За възстановяване на този вид фрактури се изисква покой, поради невъзможността да се проведе друг вид лечение, като за период от три месеца интензивността на изпитваните от ищеца болки е била силна. През този период е имал затруднение в дишането, не е можел да кашля и да се обръща в леглото, използвал е обезболяващи и отхрачващи медикаменти. След третия месец болките са намаляли и е започнал да се обслужва сам. В продължение на още около четири месеца е продължавал да има болки при движение на снагата и да не може да извършва физически труд. Общият възстановителен период е протекъл в рамките на около седем месеца / в рамките на обичайния съгласно СМЕ/, без усложнения. От показанията на св.Т.а се

установява, че година и половина ищецът не е могъл да осъществява упражняваната от него дейност преди ПТП, бизнес с дърводобив, поради изпитвани болки като шофира в кръста, гърдите и при движение. Към настоящия момент е настъпило пълно възстановяване при ищеца на травматичните увреждания, при извършения преглед вещото лице е установило, че същият е в добро здравословно състояние, няма оплаквания и не се очакват последици. Съобразявайки посочените обстоятелства, лимита на застрахователното покритие по застраховката „Гражданска отговорност“ и общественно-икономическите условия към настъпване на увреждането, съдът прие, че за претърпените от ищеца неимуществени вреди от процесното ПТП следва да се определи обезщетение в размер на 40 000 лв. / предвид и определяните при сходни случаи, със съответната специфика за всеки казус относно броя и тежестта на травмите, възраст на пострадалия, време - т.д. №2326/2022, ВКС, Ит.о, т.д. №1396/2021, ВКС, Ит.о, т.д. №1995/2021, ВКС Ит.о, т.д. №1715/2021, ВКС, Иг. и др./

От ответника е направено възражение за съпричиняване.

При установения механизъм на настъпване на процесното ПТП съгласно заключението на САТЕ, онаяден на приложение 2 към него и данните, отразени в констативно-съобразителната част относно предприетите действия от всеки от водачите на двете МПС и възможността да предотвратят настъпването му, съдът намира, че и двамата водачи, участници в произшествието, са допринесли за настъпването му и вредоносните последици от него. И двамата водачи са допуснали нарушение на чл.31, ал.7 от ППЗДвП, като ищецът е нарушил чл.31, ал.7, т.1 от тази правна норма, като не е спрял на стоп линията при светещ за него червен сигнал на светофара, а е продължил да се движи и е навлязъл в кръстовището при забранителен за него червен сигнал на светофарната уредба. Водачът на лек автомобил „Мерцедес“ е навлязъл в кръстовището при жълт сигнал на светофарната уредба, без да са били налице предпоставките за това по чл.31, ал.7, т.4 от ППЗДвП при конкретната пътна обстановка – да е бил толкова близо до светофара, че да не може да спре, без да създаде опасност за движението. И двамата участници са имали възможност взаимно да се възприемат от момента, в който лек автомобил Фолксваген е достигнал стоп линията, и да намалят скоростта, но всеки от тях е продължил да се движи, като ищецът е предприел ускоряване на скоростта, а водачът Т. се е движил със скорост над разрешената от 50 км/ч. Управляваният от ищеца автомобил първи е навлязъл в кръстовището, в момент, в който е бил видим за водача Т. и последният е можел да възприеме, че ищецът не спира на стоп линията, а ускорява и навлиза на червен сигнал, и да съобрази своето поведение със създадената се пътна обстановка като действа съобразно разпоредбата на чл.50а ЗДвП, съгласно която е забранено навлизане в кръстовище дори и при разрешен сигнал на светофара, ако обстановката в кръстовището ще принуди водача да спре в кръстовището или да възпрепятства напречното движение. Всеки един от водачите е могъл своевременно да реагира за спиране, с което да предотврати удара. В случая след съпоставяне на поведението и действията на двамата водачи и тежестта на допуснатите от всеки нарушения, довели до настъпване на вредоносния резултат, съдът намира, че по-голям принос има водачът на лек автомобил „Мерцедес“, тъй като ако се е движил с разрешената скорост от 50

км/ч и навлезе на жълт сигнал , при движението на ищеца такова ,каквото е установено , то ударът не би настъпил в предната част на автомобила ,където е бил ищецът, а в задната част и не би причинил процесните увреждания на ищеца, които са именно вследствие на получената от удара деформация на предна лява врата . С оглед на това съпричиняването следва да се приеме 60% за водача на застрахования при ответника лек автомобил „Мерцедес“ и 40% за ищеца като водач на лек автомобил „Фолксваген“.

От доказателствата по делото не се установява съпричиняване на вредоносния резултат от ищеца поради непоставен предпазен колан при настъпване на процесното ПТП. Както от заключението на СМЕ, така и от заключението на САТЕ се установява,че в случая с оглед механизма на настъпване на процесното ПТП , предпазният колан не би предотвратил травматичните увреждания ,получени от ищеца. Същите се дължат на съприкосновение на лявата гръдна половина и левия лакът на ищеца с деформираната предна лява врата при страничен удар, а не при челен удар.

На основание изложеното, при приетия процент съпричиняване, следва предявеният иск по чл.432,ал.1 КЗ да се уважи до размер на сумата от 24 000лв. Дължимата лихва следва да се присъди за три годишен период, считано от 26.10.2018г., поради основателност на направеното от ответника възражение за погасяване поради изтичане на 3 годишната давност на акцесорната претенция за присъждане на лихва за периода 26.11.2016г.-25.10.2018г. За този период исковата претенция за присъждане на лихва върху обезщетението за неимуществени вреди следва да се отхвърли като погасена по давност.

При този изход на делото и на основание чл.78,ал.6 ГПК ответното застрахователно дружество следва да бъде осъдено да заплати по сметка на Габровски окръжен съд държавна такса от 960лв. върху уважената част от иска и в размер на 150лв. разноски за СМЕ от касата на съда.

На основание чл.78,ал.1 ГПК на ищеца са дължими разноски съразмерно уважената част от иска. Направеното от ответника възражение за прекомерност на заплатеното адвокатското възнаграждение на пълномощинка на ищцата от 1500лв., е неоснователно, тъй като то е под минималния размер по Наредба №1/2002г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съразмерно уважената част на иска на ищеца следва да се присъдят разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 450лв.

На ответника следва да се присъдят разноски съразмерно отхвърлената част от иска, на основание чл.78,ал.3 ГПК. Деловодните разноски са в размер на 660лв., за юрисконсултско възнаграждение предвид фактическата и правна сложност на спора и осъществяването процесуално представителство следва да се определи сумата от 200лв., като съразмерно отхвърлената част на иска ,на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 602лв.

На основание изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК-ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, ЕИК121265177, гр.София ул.“Света София“№7, ет.5, да заплати на К. Т. Т. ,ЕГН*****, от гр.Севлиево, ул.*****, на основание чл.432,ал.1 КЗ, обезщетение за претърпени от ПТП на 26.10.2016г. неимуществени вреди в размер на 24 000лв. ,ведно със законната лихва от 26.10.2018г. до окончателното изплащане и сумата от 450лв. разноси по делото съразмерно уважената част от иска.

ОТХВЪРЛЯ предявения от К. Т. Т. ,ЕГН***** срещу ЗАД „ОЗК-ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, ЕИК121265177 иск по чл.432,ал.1 КЗ в останалата част над сумата от 24000лв. до размер на 80 000лв. , както и за присъждане на законна лихва върху обезщетението за неимуществени вреди за периода 26.11.2016г. – 25.10.2018г.

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК-ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, ЕИК121265177, гр.София ул.“Света София“№7, ет.5, да заплати по сметка на Габровски окръжен съд държавна такса върху присъденото обезщетение в размер на 960лв. и разноси в размер на 150лв.

ОСЪЖДА К. Т. Т. ,ЕГН***** , от гр.Севлиево, ул.***** , да заплати на ЗАД“ОЗК-ЗАСТРАХОВАНЕ“АД, ЕИК121265177, гр.София ул.“Света София“№7, ет.5 ,сумата от 602лв. - разноси по делото съразмерно отхвърлената част от иска.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд – Велико Търново в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Габрово: _____